

انترناسیونال

حزب کمونیست کارگری ایران

ضمیمه شماره ۶۵۱

شنبه ۲۲ اسفند ۱۳۹۴، ۱۲ مارس ۲۰۱۶

نه به تبعیض جنسی! نه به زن ستیزی اسلامی!

پیام حمید تقوائی بمناسبت هشت مارس روز جهانی زن

فرارسیدن هشت مارس روز جهانی زن را به همه زنان و مردان آزاده دنیا تبریک میگویم!

روز جهانی زن روز اعتراض علیه تبعیض جنسی و بی حقوقی زن در سراسر دنیاست؛ و در جهان امروز یک عامل و منشا مهم تحمیل شدیدترین و تحقیرآمیزترین تبعیضات علیه زنان اسلام سیاسی است. زنان نه تنها در کشورهای اسلامزده بلکه حتی در کشورهای اروپائی قربانی تعرض و خشونت دولتها و نیروهای اسلامی و قوانین و مناسبات و اخلاقیاتی هستند که اسلام سیاسی بر جهان امروز ما تحمیل کرده است. آنچه در شب سال نو امسال در کلن و چندین شهر اروپائی اتفاق افتاد نمونه توحشی است که هر روزه در مناطق تحت کنترل داعش و کشورهای اسلامزده ای نظیر ایران و عربستان سعودی رسماً و قانوناً علیه زنان اعمال میشود.

باید با تمام قدرت در برابر زن ستیزی اسلامی ایستاد. در ایران سالهاست جنبش گسترده ای علیه آپارتاید جنسی و قوانین ضد زن اسلامی در جریان است و سال گذشته در عراق و افغانستان و ترکیه و کردستان سوریه و عربستان سعودی نیز نمونه های امید بخشی از مقاومت و تعرض زنان و مردان آزادیخواه علیه دولتها و نیروهای اسلامی را شاهد بودیم. باید به حمایت از این جنبش برخاست و پرچم آنرا در همه کشورها برافراشت. باید علیه زن ستیزی در کشورهای اسلامزده و علیه افسارگسیختگی اسلامیسیم در اروپا بیدان آمد. آپارتاید جنسی و سکسیسم اسلامی و برقع و حجاب و قتلهای ناموسی و قوانین شریعه را هیچ کجا، نه در ایران و عربستان و ترکیه و افغانستان و نه در آلمان و انگلیس و سوئد و فرانسه نباید تحمل کرد. جهان به یک جنبش نوین رهائی زن نیازمند است. جنبشی که بر پرچم آن نوشته شده است: جامعه بدون آزادی زن، و زن بدون قطع دست مذهب از دولت و قوانین و اخلاقیات، آزاد نیست!

زنده باد هشت مارس!

حمید تقوائی

۵ مارس ۱۶

ندای زنان ایران
اسفند ۹۴

هشت مارس امسال گامی مهم به جلو

هشت مارس امسال یک تفاوت آشکار نسبت به سالهای قبل داشت، آنهم جاری شدن گفتمان وسیع بر سر این روز در مدیای اجتماعی و گروههای مبارزاتی در تلگرام و پخش وسیع پوسترها و پست هایی به مناسبت این روز بود. پوسترها و پست هایی که هر کدام به نوبه خود به گوشه ای از ستمکشی علیه زن و آپارتاید جنسی رژیم اسلامی اشاره داشت. از جمله مضامینی که در این پوسترها و پستها توجه ها را جلب میکردند عبارتند از: "از حق زنان برای رفتن به استادیوم ورزشی، حق زنان برای آواز خواندن، حق برابر زنان در طلاق و همه شئون اجتماعی، علیه حجاب، بیمه بیکاری برای زنان و مردان بیکار، دستمزد برابر برای زن و مرد، کرامت و معیشت حق همه زنان، ممنوعیت ازدواج کودکان، موسیقی و ورزش حق زنان است، موسیقی زندگی است، زنان حق زندگی دارند و ..."

صفحه ۲

سخنرانی مینا احدی در شهر کلن آلمان در مراسم همبستگی با زنان آزاده ایران

۲۳ سال پیش شهر زیبای وین شاهد برگزاری کنفرانس جهانی حقوق بشر بود. سه سال بود که ساکنین این شهر بودم، به این کنفرانس رفتم تا ببینم در آنجا در مورد عقبگرد عظیمی که در ایران بر میلیونها زن و مردم ایران تحمیل کرده بودند، چه میگویند. اعظم طالقانی را دیدم با چادر سیاهی بر سر که در مورد حقوق زنان در اسلام سخنرانی میکرد. چند خبرنگار تند تند یادداشت می نوشتند. در بخش اظهار نظر حاضرین منم حرف زد. گفتم به اینجا آمده ام اعلام جرم کنم علیه یک حکومت، یک نظام سیستم و یک مذهب به نام اسلام که زن را نیمه انسان حساب میکند و همه حقوق انسانی زنان را زیر پا له میکند.

صفحه ۵

گوشه هایی از مراسمها و تظاهرات بمناسبت روز جهانی زن

صفحه ۷

هشت مارس امسال گامی مهم به جلو

جنب و جوش بر سر برگزاری مراسم هشت مارس امسال از چندین ماه قبل شروع شد و از گفتمانهایی که بر سر آن در گروههای مبارزاتی خطوط تلگرام و در فیس بوک جاری بود، عزم جزم زنان و مردان معترض آزادیخواه را برای برگزاری این روز میشد دید.

واقعیت اینست که هشت مارس آنچنان جایی در میان فعالین دفاع از حقوق زن پیدا کرده است، که حتی راستها هم در برابر این روز تسلیم شده اند. جنبش رهایی زن و در راس آن چپ و رادیکالیسم آنچنان جلو رفته است که حتی برخی جریانات ملی اسلامی هم ناگزیر شده اند که از هشت مارس به عنوان روز جهانی زن سخن بگویند. به این معنی تلاش های بسیاری شده است برای اینکه آلترناتیو دیگری برای این روز گذاشته شود. از جمله قرار بود روز فاطمه زهرا روز زنشان باشد. مدتی هم کسانی چون نوشین احمدی خراسانی و طیفی از ملی اسلامی ها، همانهایی که میگفتند حقوق زن با اسلام تناقضی ندارد، تلاش کردند که یک روز من درآوردی چون ۲۲ خرداد را بعنوان روز زن در ایران قالب کنند، جریانات طرفدار سلطنت نیز مدتی بر روز ۱۷ دی، روز زن در زمان شاه کوبیدند، اما این روز نیز جایی پیدا نکرد و همراه با رژیم سلطنت به تاریخ پیوست. بدین ترتیب هیچکدام از این تلاش ها نگرفت و همه اینها ناگزیر در برابر هشت مارس روز جهانی زن کردن گذاشتند. و این خود یک موفقیت است.

اما اینان که خود را شکست خورده میدیدند، در سالهای قبل سعی کردند، با تبدیل این روز به روز پختن آش نذری، جوهر اعتراضی هشت مارس و جهانی

بودن این روز را مخدوش کنند. سخنرانی کردند و کوشیدند اعتراض زن به آپارتاید جنسی جمهوری اسلامی را به بیعت با قانون اساسی رژیم بکشاند. از جمله یکی مثل اعظم طالقانی در مراسم هشت مارس دو سال قبل گفت که با اجتهاد میتوان قوانین را به نفع زنان تغییر داد و به برابری ای که "قرآن" هم به آن اعتقاد دارد! دست یافت. یکی مثل زهرا رهنورد به مناسبت هشت مارس آش نذری پخت و سایت مدرسه فمینیستی و کسانی چون نوشین احمدی خراسانی حتی مدعی شدند که کلارا زتکین هستند و با یک شاخه گل رز و یک "تکبیر" میخواستند هشت مارس را تبریک گویند.

این تقلاها بیش از پیش قدرت هشت مارس و در راس آن چپ و رادیکالیسم جنبش نوین رهایی زن در ایران را به نمایش میگذاشت. فشار این جنبش آنقدر سنگین است که حتی رسانه های حکومتی در ایران نیز از هشت مارس به عنوان روز جهانی زن و از اینکه تاریخ این روز به اعتراض کارگران زن در نیویورک بر میگردد، سخن گفتند. در همین رابطه در سال گذشته سهیلا جلودارزاده مشاور وزیر صنعت، وسرپرست امور بانوان- دولت روحانی در گفتگو با نامه نیوز در مورد بیحقوقی زنان در محیط کار و جانباختن ناگوار دو زن کارگر در آتش سوزی کارگاهی تولیدی در تهران، با بیشرمی تمام از "امتیازاتی" که "دین" به زنان داده است! و از "مهریه" به عنوان یکی از این امتیازات نام برد.

اما نکته اینجاست که جنبش رهایی زن همه این گفتمانها را آنچنان عقب زده است که دیگر نشانی از آنها دیده نمیشود. به این اعتبار هشت مارس امسال، معنا و

جایگاه واقعی خود را به عنوان یک روز آزادیخواهی و برابری طلبی باز یافت. و در صف مقدم آن چپ مدرن و انسانی را میدیدیم که به جنبش رهایی زن رنگ نوینی زده است. در هشت مارس امسال جنبش نوین آزادی زن گامی مهم به جلو برداشت.

درخشندگی ۸ مارس امسال در مراسمی بود که در تهران برگزار شد و یکی از مهمانانش شعله پاکروان مادر ریحانه جباری بود. در این برنامه از گزارشات سوادآموزی زنان محرومی که حتی سواد هم نیاموخته اند و زنی که بخاطر داشتن همسر غیر ایرانی حق گرفتن شناسنامه برای کودکانش و زندگی کردن را هم ندارد، تا صدای اعتراض زنانی که بخاطر محرومیت از پایه ای ترین حقوق خود به اعتیاد و کارتن خوابی کشیده شده اند، صدای اعتراض زنانی که از حقوق پایه ای چون طلاق، حق ورزش، حق آواز خواندن و هر حق و حقوقی محرومند را شنیدیم. و نتیجه اش قطعنامه ای بود باخواست برابری کامل زن و مرد و لغو قوانینی که حقوق پایه ای زنان را سلب کرده و خشونت و تعرض علیه زنان را رسمیت میدهد. اعلام خبر رهایی یک اعدامی در این مراسم، جنبش علیه اعدام را به عنوان یک موضوع مهم جنبش رهایی زن مقابل چشمان همه قرار داد. خصوصا در حاکمیت آپارتاید جنسی، که بنا بر قوانین ارتجاعی اسلامی زنان بسیاری قربانی شده و حکم اعدام و سنگسار گرفته اند. در این مراسم صفی از فعالین حقوق زن را دیدیم که پشت تریبون ها رفتند و علیه ستمکشی زن و آپارتاید جنسی در ایران سخن گفتند و کیفرخواست دادند. گزارشاتی از مراسم های

هشت مارس امسال در ایران را میخوانید:

امسال هشتم مارس متفاوت از سالهای پیش برگزار شد. در بسیاری از جاها قبل از روز هشت مارس زنان آزاریخواه و برابری طلب با برگزاری جشن در خانه و سالنهای اجتماعات و هر جا که برایشان ممکن بود، هشت مارس را گرامی داشتند و به استقبال این روز رفتند.

کرج

روز ۱۳ اسفند به مناسبت روز جهانی زن، در کرج، در یکی از سالنهای شهر مراسمی با حضور حدود نود نفر برگزار شد. در این مراسم تاریخچه روز جهانی زن خوانده شد و گروه موسیقی در تمام مدت مراسم با تنبورو دف و تنبک و همسرایی هنرمندان جوان شوری به برنامه دادند. دو سخنران درباره حقوق زنان صحبت کردند. یکی از زنان که از متخصصین توانمندی معلولین ذهنی بود، از تجربیاتش در این مورد و سختی هایی که در این راه کشیده بود صحبت کرد. بعد از آن نمایشی تحت نام عمو سبزی فروش، با سوژه معضلات اجتماعی، بیکاری، حمله شهرداری به دستفروشان، به اجرا گذاشته شد. این نمایش، موزیکال و شاد بود و با دست زدن حاضرین و به نوعی مشارکت آنها همراه با زدن دایره اجرا گردید.

در همین روز مراسمی دیگر در شهرک اندیشه و تهران به مناسبت هشت مارس اجرا گردید.

هشت مارس در تهران

روز ۱۴ اسفند مراسم با حضور جمعی از فعالین زن، فعالین کارگری و دانشجویی و فعالین حقوق کودک و جمعی از نویسندگان و زنان و مردانی که از شهرهای دور و نزدیک

به شوق حضور در جشن هشت مارس آمده بودند، برگزار شد.

میهمان ویژه این مراسم، خانم "شعله پاکروان" بود که با خبر مسرت بخش رضایت یک خانواده مقتول و رهایی یک انسان از اعدام، به هشت مارس امسال بوی زندگی و ریحان بخشیدند.

مراسم با پخش کلیپ "شعر رهایی" از یغما گلرویی آغاز شد. خانم ناهید شقاقی، مجری برنامه مراسم را آغاز کرد. در این برنامه فریده نخستین، ملیحه قریشی، ضیاء رمضانی، مریم محمدی، اکرم نصیریان، فراس ناصری، پروین نخستین، اسرین درکاله و محبوبه فرحزادی از جمله سخنرانان این مراسم بودند. همچنین اکرم نصیریان گزارشی از کارگروه سوادآموزی انجمن ندای زنان ایران ارائه داد و به تعدادی از سواد آموزانی که توانسته بودند دوره سواد آموزی را با موفقیت به پایان برسانند با هدیه یک شاخه گل تبریک گفت در حالیکه دستنوشته های این زنان به نمایش گذاشته شده بود و جمعیت حاضر با کف زدن های متمادی شور و اشتیاق را بیشتر کردند. سپس مستندی از زنان کارتن خواب با این سوال که در صورت وجود پناهگاهی امن حاضر به ترک اعتیاد و کارتن خوابی هستید؟! به نمایش گذاشته شد. در ادامه یکی از حضار شعری را به مناسبت این روز تقدیم کرد و آواز سولماز بدری برای میهمانان پخش شد. در بخش دیگر برنامه خوشبو قربانی گزارشی از یک کار میدانی که بصورت جمع آوری پرسشنامه هایی با مضمون "برابری زن و مرد" را ارائه داد. و بعد هم خانم مریم محمدی به سوالات حضار در زمینه پرسشنامه پاسخ داد. در این قسمت از مراسم، مستند کوتاهی در باره ختنه زنان به

نظر انجام میشود.

هشت مارس در کارخانه آریاک دکور در شهرک صنعتی آمل

روز ۸ مارس جمعی از کارگران زن با دادن کارت تبریک که رویش نوشته شده بود هشت مارس مبارک و با رزوی یک دنیای بهتر، با پخش شیرینی در مورد روز جهانی زن صحبت کردند. بدنبال این برنامه زنان کارگر شاغل در کارخانه از اینکجه چنین روزی در دنیا وجود دارد که در مورد مشکلات و تبعیض علیه زنان صحبت میشود، ابراز خوشحالی کردند.

سندج

رژیم اسلامی که تجربه هشت مارس ها و اول مه ها شهر سندج را دارد، امسال نیز برای جلوگیری از برگزاری روز جهانی هشت مارس به حربه تهدید و احضار فعالین سیاسی دست برد. روز ۸ مارس غالب و خالد حسینی و فواد زندی از فعالین کارگری و از اعضای کمیته هماهنگی و همچنین مظفر صالح نیا از اعضای اتحادیه آزاد کارگران ایران و نیز تعدادی از فعالان اجتماعی از جمله سیمین چایچی توسط نهادهای امنیتی و انتظامی احضار شدند. نهادهای امنیتی ضمن احضار و تهدید این فعالان از آنان خواسته بودند که در مراسم های روز جهانی زن حضور پیدا نکنند.

امسال نیز علیرغم همه فشارها و تهدیداتی که بر روی فعالین سیاسی و برگزار کنندگان هشت مارس وارد کردند، مراسم هشت مارس برگزار شد. این مراسم در ساعت ۵ و نیم عصر روز ۸ مارس در پشت پاساژ آشنا برگزار گردید و در میان کف زدن و زنده باد ۸ مارس توسط حاضرین پایان یافت.

به گزارش کمیته هماهنگی در این روز در حوالی ساعت ۲ بعد از ظهر نیروهای امنیتی با یورش به منزل فعال کارگری جلیل محمدی وی را دستگیر و به مکان نامعلومی منتقل کردند. در زمان بازداشت جلیل محمدی، خانه مادری او مورد

نمایش گذاشته شد. و خانم ناهید شقاقی که با خواندن شعرها و مطالب کوتاه در ضمن برنامه، مراسم را پربارتر ساخت. در خاتمه مراسم با قرائت بیانیه ندای زنان ایران و خواست برابری زن و مرد و داشتن یک دنیای بدون از تبعیض مراسم هشت مارس را به پایان یافت.

۱۴ اسفند ۹۴

ندای زنان ایران

منطقه کلاتران در کردستان

روز ۱۷، اسفند (۸مارس) مراسمی با شرکت جمعی از زنان و مردان آزادیخواه در منطقه کلاتران کردستان برگزار شد.

مهاباد

روز جمعه ۱۳، اسفند ماه ۸۹ جمعی از فعالین جنبش رهایی زن و اعضای کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری مراسمی در شهر مهاباد برگزار کردند. در این مراسم که سه ساعت بطول انجامید بدنبال چند سخنرانی قطعنامه کمیته هماهنگی در گرامیداشت ۸ مارس قرائت شد که مورد استقبال حاضران قرار گرفت. این مراسم با بحث آزاد و در میان شادی و شوق حاضرین به پایان رسید.

مریوان

در شهر مریوان در یکی از خیابانهای مرکزی شهر مراسم روز جهانی زن برگزار شد. جمعیت حاضر در خیابان محل برگزاری مراسم و تعداد زیادی از مردم شهر در این گردهمایی شرکت داشتند. توسط یکی از شرکت کنندگان بیانیه زنان آزادیخواه در مورد روز جهانی زن قرائت شد. این گردهمایی با عکس العمل نیروهای امنیتی مواجه و با نظامی کردن خیابانها از ادامه گردهمایی ممانعت شد.

مدتی است که گلگشت های تفریحی توسط زنان در شهر مریوان برگزار میشوند. در این گلگشت ها زنان به پایکوبی و رقص میپردازند و سپس اوقاتی از این گلگشت ها در مورد مساله زن در جامعه، مسائل سیاسی روز بحث و تبادل

تفتیش قرار گرفته و مامورین تمامی کتابها، گوشی موبایل، فلاش و کامپیوتر شخصی او را با خود برده اند.

بیانیه های ۸ مارس

بیانیه های هشت مارس، کیفرخواست علیه آپارتاید جنسی و تبعیض علیه زن است. به این مناسبت ندای زنان ایران، اتحادیه آزاد کارگران ایران، کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری، کانون نویسندگان ایران و نیز بهنام ابراهیم زاده با انتشار بیانیه های خود این روز را گرامی داشتند. این بیانیه ها اساسا کیفرخواستی بود علیه توحش سرمایه داری و آپارتاید جنسی در ایران. رفع تبعیض علیه زنان در تمامی قوانین حقوقی سیاسی، اجتماعی، قضایی، شغلی و تحصیلی، تضمین امنیت زنان در برابر هرگونه خشونت و تعرض و تجاوز در محیط های کار و خیابان و در چهارچوب خانواده، متوقف شدن بی حرمتی و خشونت قانونی به زنان در خیابان تحت عناوین طرحهای عفاف و حجاب، ممنوعیت ازدواج کودکان، بیمه بیکاری برای مردان و زنان آماده به کار، لغو تبعیض و تفکیک جنسیتی در موقعیت های شغلی و تحصیلی و مزد برابر برای زنان و مردان در ازای کار برابر، برخورداری زنان از حقوق طلاق، حضانت فرزندان، سفر و اختیار کردن شغل و دیگر حقوق فردی برابر با مردان، از جمله رئوس اصلی بندهای هشت مارس امسال بود. معنای واقعی این خواستها نه به آپارتاید جنسی و رفع ستم کشی از زنان است. متن کامل بیانیه های هشت مارس امسال را در سایت های مختلف و در انترناسیونال منتشر شده است.

دست همه فعالین و سازماندهندگان هشت مارس، روز جهانی زن در ایران را به گرمی میبخشیم. شهلا دانشفر

بیانیه هشت مارس ندای

زنان ایران

بار دیگر هشت مارس

انسانیت را فرامیخواند تا از تبعیض و تحقیرعلیه زنان دادخواهی کند و دربرابر داغ جنسیت دنیای مردسالار، هویت انسانی را برای زنان نوید دهد. دنیایی که زنان را به عنوان ضعیفه هایی میشناسد که تنها در پستوی خانه ها حبس شوند و با لوایح و مصوباتی که تنها مایه حذف زنان است، اسباب خانه نشینی آنان را بیشتر فراهم میکند.

روشن است درمناسباتی که زنان را تنها وسیله ای برای خدمت رسانی جنسی قلمداد میکند شاهد بروز انواع خشونت ها علیه زنان و رشد روزافزون تن فروشی تا سرحد سنین کودکی میباشیم. و در شرایطی که فقر و بیکاری زندگی هزاران انسان را به گرداب نابودی فرو میبرد، زنان در معرض بیشترین آسیب ها قرار میگیرند.

اما آنچه که هر روز شاهد آن هستیم، عروج عزم مصمم انسانها برای داشتن یک زندگی بدون از تبعیض است از همین رو یکصدا با هم بانگ برمی آوریم که ما شایسته دنیایی هستیم که :

۱- تبعیض علیه زنان در تمامی قوانین حقوقی سیاسی ، اجتماعی، قضایی ،شغلی و تحصیلی رفع شود.

۲- ممنوعیت ورود زنان به ورزشگاهها لغو شده و زنان بتوانند در تمامی رشته های ورزشی فعالیت داشته باشند.

۳- امنیت زنان در برابر هرگونه خشونت و تعرض و تجاوز در محیط های کار و خیابان ودر چهارچوب خانواده ، تضمین شود وعلیه متعرضین به زنان در تمامی اشکال جسمی روحی و کلامی اعلام جرم شود و قربانیان تجاوز و خشونت های خانگی و اجتماعی مورد حمایت های قانونی قرار گیرند.

۴- ختنه زنان به معنای مشله کردن اندام زنان یک جنایت است و باید ممنوع شود.

۵- بی حرمتی و خشونت قانونی به زنان در خیابان تحت عناوین طرحهای عفاف و حجاب که دستمایه انواع خشونت به زنان میشود ،متوقف شود

۶- برای حفظ حرمت و شان انسانی زنان و جلوگیری از رشد روز افزون آمار زنانی که به

واسطه فقر و نداشتن حمایت های اجتماعی به گرداب مافیای تن فروشی و قاچاق میافتند به تمام زنان بیکار حقوق بیکاری پرداخت شود.

۷- تبعیض و تفکیک جنسیتی در موقعیت های شغلی و تحصیلی لغو گردد و زنان از مزد برابر در ازای کار برابر با مردان برخوردار باشند.

۸- زنان باید در چهارچوب خانواده از حق طلاق و حضانت فرزندان و سفر و اختیار شغل و باقی حقوق فردی برابر با مردان برخوردار باشند و ازدواج کودکان ممنوع اعلام شود

۹- زنان باید از هویت شهروندی برابر با مردان برخوردار باشند تا بتوانند برای فرزندان خود ثبوت هویت کرده و شناسنامه دریافت کنند.

۱۰- تمامی زنان فاقد بیمه های درمانی باید از بیمه رایگان برخوردار شوند و بتوانند فرزندان را تحت پوشش بیمه خود قرار دهند.

تنها با تضمین حقوق برابر برای همه انسانها میتوان در جهت ساختن یک دنیای شاد و انسانی قدم برداشت. دنیایی که مجال ستم کشی جنسیتی را به صاحبان سرمایه و قدرت نخواهد داد چرا که حفظ ساختارهای ضد زن تنها به نفع مناسبات پوسیده سرمایه دارانی است که از کار فوق ارزان زنان سود های کلان به جیب میزنند و همواره از لشکر ذخیره ی زنان بیکار ،برای سودآوری هرچه بیشتر بهره می برند و از همین رو با چنگ و دندان در حفظ نابرابری و تبعیض میکوشند.

هشت مارس برابری زن و مرد را فرا میخواند تا همه انسانها متحد و یک صدا سیطره یک عمر ستم جنسیتی را کنار زده و افق دنیایی شاد و انسانی را پدیدار سازند.

زنده باد هشت مارس روز جهانی زن زنده باد برابری زن و مرد

ندای زنان ایران اسفند ۹۴

بیانیه اتحادیه آزاد کارگران

ایران به مناسبت ۸ مارس

گرامی باد ۸ مارس روز

جهانی زن

روز ۸ مارس که به روز

جهانی زن، روز اعلام اعتراض بین‌المللی علیه تبعیض و نابرابری جنسیتی شناخته شده است، خود ریشه در مبارزه طبقاتی میان یک درصدیهای صاحب ثروت و ۹۹ درصدیهای فاقد هر گونه دارائی دارد. نابرابری و ستم بر زن بخشی از همان ستمی است که توسط طبقات حاکمه صاحب ابزار تولید و غاصبان دست رنجهای طبقات فرو دست، بر فرودستان آفریننده جهان، روا داشته اند.

از این رو مبارزه برای رفع تبعیض به معنای وسیع و جامع آن و برقراری برابری در همه سطوح، اقتصادی، سیاسی و اجتماعی ربط مستقیم و ناگسستی به مبارزات طبقه کارگر، علیه ستم بر خود که از جانب سرمایه داری اعمال می گردد، دارد. مبارزاتی که برای اعاده انسانیت و دفاع از شأن و منزلت همه انسانها بخصوص از انقلاب کبیر فرانسه تا حالا با جدیت و فداکاری، تاریخی پر از حماسه آفریده است. اگر در گوشه هائی از دنیای امروز بویژه در غرب، قوانین نیم بندی در دفاع از حقوق زن موجود است و زنان طبقه حاکمه نیز از آن برخوردارند، این حاصل نبرد تاریخی تا به امروز ما زنان و مردان کارگر است. طبقات حاکمه منافعشان در نابرابری، تبعیض و تفرقه است و هر ادعائی مبنی بر طرفداری از مساوات حتی در بین لایه های خودشان بی اساس و خالی از واقعیت است. دستیابی به شرایط برابر و عاری از تبعیض از هر نوع آن، فقط از کانال مبارزه طبقه ی ما امکان پذیر خواهد بود.

اتحادیه آزاد کارگران ایران ۸ مارس روز جهانی زن را به همه زنان آزادیخواه و برابری طلب و به طبقه کارگر جهان تبریک می گوید و اعلام می دارد تنها راه خلاصی همه زنانی که از نابرابری در رنج هستند و زندگیشان دستخوش تلاطمات و ناهنجاریهای خارج از اراده خود آنهاست، بخصوص زنان کارگر و مهمتر از آنها زنان بیکاری که از سر فقر، ناداری و گرسنگی و نداشتن توان دیدن به تحلیل رفتن فرزندانشان در اثر گرسنگی و بیماری به تن فروشی و تحمل

تحقیر تن می دهند، اتحاد و همبستگی با مردان کارگر برای تغییر وضع نابرابر و غیر انسانی است.

اتحادیه آزاد کارگران ایران
۱۵ اسفند ۹۴

بیانیه کانون نویسندگان ایران به مناسبت ۸ مارس روز جهانی زن

۸ مارس، روز جهانی زن، گرمای باد! ۸ مارس، یادآور اعتراض زنان کارگر کارخانه های نخ ریزی شیکاکاگوی ایالات متحده آمریکا در سال ۱۸۵۷ میلادی است. در این روز جمعی از زنان مبارز در اعتراض به شرایط غیرانسانی کار به خیابان آمدند و خواستار کاهش ساعت کار، دستمزدهای عادلانه و برابر با کارگران مرد و برخورداری از حق رای برای زنان شدند. پس از آن بود که با کوشش های پیگیر زنان و مردان آگاه و ترقی خواه جهان، روز ۸ مارس به عنوان روز جهانی زن، ثبت و به رسمیت شناخته شد.

حضور اجتماعی زنان در ایران از انقلاب مشروطیت شروع شد و در انقلاب ۱۳۵۷ با شرکت گسترده و توده گیر زنان عمومیت یافت اما بلافاصله بعد از انقلاب، با وجود اراده ی زنان برای شرکت در فعالیت های اجتماعی، تبعیض و نابرابری نسبت به زنان تشدید و تحکیم شد و سیاست های زن ستیزانه با ابزارهای واپسگرایانه مانند وضع قوانین ارتجاعی و تبعیض آمیز، آشکارترین ستم ها را در حق زنان روا داشت. همچنین با تحمیل پوشش اجباری، تبعیض در اشتغال و تفکیک جنسیتی در ادارات، دانشگاه ها، اتوبوس ها، قطارهای مترو و دیگر عرصه ها به سلب حقوق زنان برخاست و کوشید تا زنان را از حضور فعال در جامعه باز دارد و آنان را به درون خانه ها براند و در یک جمله نه تنها حق زنان را نصف حق مردان تعیین کردند بلکه کمر به انکار حقوق طبیعی زنان بستند اما زنان با آگاهی به حقوق انسانی و اجتماعی خود از پای نشستند و در مقابل

فشارها و ستم و سرکوب مقاومت کردند. از جمله ی این مقاومت ها می توان و باید از ایستادن در مقابل لایحه ی "تکریم خانواده"، لایحه ی فرزند خواندگی، لایحه ی طلاق، لایحه ی ممنوعیت خروج از کشور بدون اجازه ی شوهر و ایستادگی در مقابل اسید پاشی های هدایت شده و... اشاره کرد. همچنین فعالیت ها و مقاومت های زنان در سال های اخیر به رغم فشارهای بسیار در راه به دست آوردن آزادی بیان و اندیشه، ستودنی است.

کانون نویسندگان ایران این روز فرخنده را به زنان شادباش می گوید و پیگیرانه از مطالبات برابری خواهانه ی زنان در تمام عرصه های اجتماعی، اقتصادی، حقوقی، سیاسی و فرهنگی پشتیبانی می کند و معیار آزادی جامعه را در گروی آزادی زنان می داند.

کانون نویسندگان ایران
اسفند ۱۳۹۴

بیانیه بهنام ابراهیم زاده به مناسبت ۸ مارس

هشت مارس روز جهانی یادآور حقوق فراموش شده زنان در جهان است این روز برای زنان به ستوه آمده ایرانی بویژه در سی و هفت سال گذشته معنای غم انگیز دیگری دارد. زیرا که زیر چتر اسلام سیاسی زنان در بیحقوقی ترین وضع ممکن بسر برده اند. زنان ایرانی خواستار دگرگونی اساسی برای دستیابی به شرایطی هستند که شایستگی آنها دارند. از جمله در سالهای اخیر آمار قبولی آنان در کنکور و دیگر عرصه های اجتماعی نیز بخوبی شایستگی آنها را به اثبات رسانده است. اما متأسفانه در طول حیات جمهوری اسلامی همواره از نابرابری های اجتماعی و یا آنچه که تبعیض جنسیتی خوانده میشود چه در محیط های دانشگاهی و چه در اماکن شغلی رنج برده اند. و این علاوه بر خشونت های رفتاری، گفتاری و... در خانه و خیابان و در کوی و برزن است.

ضمن گرامیداشت این روز خجسته از تمامی زنان آگاه و

آزادیخواه ایرانی میخوامم که همچنان با امید به غلبه بر بقایای سنت های منسوخ رایج برای ایجاد جهانی شایسته و فردایی شادکام و بدور از هر گونه تبعیض و نابرابری برای همه انسانها اعم از زن و مرد تلاش و کوشش خود را همچنان تداوم بخشند.

در آخر خطابم به همه کارگران و همه بخش های مردم است که هشت مارس روز اعتراضی علیه تبعیض علیه زن، به زندگی و معیشت همه ما مربوط است. این روز را خجسته بدراریم. با جمع شدن دور یکدیگر و بیان خواستههایمان این روز را همراه با تمام جهانیان جشن بگیریم.

زنده باد هشت مارس روز جهانی زن

بهنام ابراهیم زاده
بند ده، سویت سیاسی
زندانی رجایی شهر
۱۶ اسفند ۹۴، ۴ مارس
۲۰۱۶

بیانیه کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری

۸ مارس، روز جهانی زن را گرمای می داریم! کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری طی بیانیه ای این روز را گرامیداشت. در این بیانیه ضمن اشاره به تاریخ این روز و به اینکه هنوز هشت مارس جایی در تقویم رسمی ایران ندارد، به جنبه های مختلفی از اشکال ستمکشی زنان در ایران پرداخته و در آخر بر خواستههایی فوری تاکید میگذارد. رئیس این خواستها به قرار زیر هستند: "پس از گذشت بیش از یک قرن از به رسمیت شناخته شدن روز جهانی زن، زنان ایران به عنوان کارگر، معلم، پرستار و خانه دار، خواسته های خود را با بانگی رسا فریاد می زنند و برای به دست آوردن آنها پی گیرانه تلاش و مبارزه می کنند:

۱- به رسمیت شناخته شدن روز جهانی زن در تقویم رسمی ایران.

۲- برخورداری از امنیت شغلی و لغو قراردادهای موقت و سفید امضای کار.

۳- برخورداری از دستمزد برابر در قبال کار برابر با مردان و از جمله برخورداری بازمندگان زن کارگر در صورت فوت از حقوق و مستمیری وی.

۴- برخورداری از بیمه تامین اجتماعی و حقوق دوران بیکاری تا هنگام اشتغال به کار مناسب و همچنین استفاده از آموزش های رایگان جهت آمادگی برای اشتغال زنان دار.

۵- استفاده از حقوق از کارافتادگی و حقوق بازنشستگی مکفی برای زنان خانه دار.

۶- برخورداری از حق طلاق، قیمومیت و حضانت فرزندان.

۷- حق استفاده از مهد کودک های رایگان برای همه زنان اعم از زنان شاغل و خانه دار.

۸- رفع محدودیت های اشتغال زنان در جامعه.

۹- برخورداری از امنیت تردد در خیابان ها و اماکن عمومی و همچنین حق انتخاب آزادانه پوشش، سفر، تحصیل، محل زندگی و ورود به ورزشگاه ها.

۱۰- لغو سهمیه بندی جنسیتی دانشگاه ها.

۱۱- توقف ازدواج کودکان.

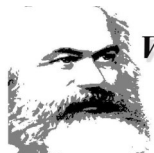
۱۲- توقف زندان و شکنجه و سنگسار.

۱۳- ایجاد خانه های امن برای زنان آسیب دیده.

۱۴- حق ایجاد تشکلهای مستقل کارگری در محل کار و زندگی.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری

اسفند ۹۴ این بیانیه شامل خواست کمیته هماهنگی است. اما متن آن به دلیل طولانی بودن به اختصار آمده است.)

WE STILL NEED MARX

TO CHANGE THE WORLD

حزب کمونیست کارگری ایران
Worker-communist Party of Iran
www.wpiiran.org

سخنرانی مینا احدی در شهر کلن آلمان در مراسم همبستگی با زنان آزاده ایران

سخنرانی می آمد، یکباره یک زن میانسال، فرزند و مصمم به طرفش رفت، در یک لحظه دیدم که سه سیلی به صورت فائزه هاشمی رفسنجانی زد و گفت به خاطر اعدام سه فرزندم به دست پدر جنایتکار! آری واقعیت در ایران بیش از حد سیاسی است!

۳۶ سال مبارزه علیه حکومت اسلامی در ایران و در دنیا به ما اثبات کرد که یک صف در مقابل جنبش آزادخواهانه و برابری طلبانه زنان ایستاده است. این صف محدود به ایران نیست. در یک طرف حکومت اسلامی با زندان و اعدام و سنگسار، در کنارش عاشقان اصلاحات و طرفداران یک بخش از حکومت، طرفداران تفسیر بهتر از اسلام و بزرگ کنندگان این فاشیسم غریب و از طرف دیگر دولتهای غربی که برای ساختن این هیولا و کمریند سبز از ۱۹۷۹ تا به امروز تلاش میکنند، مالتی کالسترالیستها، پست مدرنیستهایی که حقوق جهانشمول بشر را زیر سوال میبرند و بالاخره احزاب چپ سنتی اروپایی و جهانی که از فرط ضدیت با امپریا لیسم امریکا دست دوستی به جنبش اسلامی داده و زبانشان در حمله به حجاب و زن ستیزی اسلامی در همه جا الکن است.

جرم کتم علیه یک حکومت زن ستیز اسلامی و علیه جنبش اسلامی.

بعد از چند ساعت مصاحبه با من و مشورت با دیگر سازمان دهندگان تریبونال شارلوت بانچ به من گفت حکیم تو بیش از حد سیاسی است. و پاسخ من یک جمله بود واقعیت در آن کشور بیش از حد سیاسی است. همواره وقتی به این صحنه فکر میکنم بی اختیار یاد سخنرانی فائزه هاشمی رفسنجانی در کشور هلند در سال ۱۹۹۸ می افتم. آری واقعیت بیش از حد سیاسی است.

او را دولت هلند دعوت کرده بود. آمده بود بگوید میتوان چادر بر سر داشت و دوچرخه سواری کرد. در مورد افتخارات فائزه در رسانه های هلندی می نوشتند او طرفدار اسلام لیبرال و طرفدار حقوق زنان است. او موافق دوچرخه سواری زنان است. یک روز گرم در هلند ما در داخل سالن محل سخنرانی فائزه رفته بودیم تا افشاگری کنیم. صدای تظاهرات مخالفین از بیرون به گوش میرسید. وزیر دادگستری هلند عرق ریزان و نگران منتظر آمدن فائزه به داخل سالن بود.

از انتهای یک راهرو باریک فائزه را دیدم که چادری سیاه بر سر داشت و بطرف تریبون

شود، ساعتها از حرکت می ایستند و بشر پاسخی درخور به این جانان میدهد.

اکنون در غرب بودم ساعتها تیک تیک میکردند و زندگی دامه داشت. غرب دو قسمت بود. دولتها، احزاب، نهادهای رسمی و مقامات رنگارنگ زن و مرد که چشم اشان را بسته و گوش هایشان را محکم گرفته بودند. و مردمی که با دیدن این فجایع اشک میریختند و از ما می پرسیدند چه کمکی میتوانند بکنند.

در غرب از بالاییها و نمایندگان پارلمانها و رسانه ها و روشنفکران بسیاری شنیدم که حقوق بشر نسبی است. شنیدم که حجاب فرهنگ آنها است و شنیدم که ایران کشوری اسلامی است و مردم آنها را انتخاب کرده اند و با شلاق و پوتز و سنگسار و حجاب، آن مردم بیگانه نیستند، این جزیی از فرهنگشان است.

سال ۱۹۹۵ در کنار ۳۵ هزار زن از سراسر جهان در کنفرانس پکن شرکت کردم. در آن کنفرانس یک تریبونال اعتراضیه ستم بر زنان برگزار شد. با حضور قضات و وکلای بین المللی. مسئول آن تریبونال شارلوت بانچ فیننیست سرشناس آمریکایی بود. او با منم مصاحبه کرد چرا که میخواستم در آن تریبونال و در حضور هزاران زن، اعلام

یک جنبش برابری طلبانه، یاغی و پیشرو زنان را دید که در کف خیابان و در ابعادی میلیونی از حقوق خود دفاع کرده و فریاد میزد حقوق زن نه شرقی است نه غربی، جهانی است. این پیام همبستگی زنان ایران با دنیا و تمدن غرب بود.

دعوی اصلی بر سر حجاب بود. جنگ زنان با حکومت اسلامی ابتدا بر سر یک تکه پارچه نبود، بر سر موقعیت زن در آن جامعه، حق حیات و نفس کشیدن، شادی و زندگی آزاد بود و این نبرد تا امروز ادامه دارد.

من از کشوری آمده بودم که زن یاغی و پیشرو و ضد حکومت، زن آزاده و سنت شکن را با سنگسار ساکت میکردند.

سنگسار از نظر من به نحوی سمبلیک، تیمپیک و دراماتیک موقعیت و حقوق زن در اسلام را نشان میداد. اگر مقاومت کنید، اگر سنت بشکنید، در وسط شهر جار میزنیم و زنده، زنده در گور سیاهی دفن اتان کرده و با پرتاب سنگ تکه پاره اتان میکنیم، در مقابل چشم همگان! و چنین کردند با صدها زن!

تا اواخر سال ۱۳۶۰ که در ایران بودم و بعدها در کردستان همواره می گفتم اگر دنیای متدین غرب از این فاجعه، از این عقبگرد و این توحش خبردار

این اولین تجربه من با دنیای غرب و نحوه برخورد آنها با معضلی به اسم جنبش اسلامی بود.

اکنون ۲۶ سال است که ساکن اروپا هستم و در تجربیاتم و ارتباطاتی که با سازمان ملل، اتحادیه اروپا و سازمانهای فمینیستی و احزاب متعدد اروپایی داشتم به این نتیجه رسیدم که همه این نهادها و اکثریت فمینیست ها درک نکردند و یا نخواستند درک کنند که ما در مورد چه چیز حرف میزنیم.

عنوان سخنرانی امروز من اینست > بدون مبارزه با جنبش اسلامی نمیتوان از حقوق زنان دفاع کرد.

من از ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی آمده بودم، حکومتی که با اسلام و زندان و شکنجه و شلاق و پوتز به جنگ ما زنان آمد.

آنها برای به شکست کشاندن یک انقلاب و پس راندن جامعه نخست به ما زنان حمله کردند. بیرق اشان در این تعرض وحشیانه حجاب بود تجلیل اشان این بود. زنان نیمه ضعیف جامعه هستند و کسی از آنها دفاع نمیکند سپس میتوانند با قدرت به همه حمله کنند و چنین کردند.

جنگ حکومت اسلامی با زنان از هشت مارس ۱۹۷۹ شروع شد. این حکومت در مقابل خود

بوده و با ساختن یک ایران سکولار و آزاد و مدرن فصل نوبتی در دفاع از حقوق زنان باز کنیم. فصل نوبتی در پس زدن جنبش اسلامی در ایران و در همه جا!

۵ مارس ۲۰۱۶

دست هم داده و این فرهنگ و زندگی آترناتیو و زیر زمینی را علنی و دائمی کنیم .

با به زیر کشیدن بختک حکومت اسلامی انفجار قدرتمند جنبشی را میتوان دید و به دنیا نشان داد که همچون فنر در آن جامعه جمع شده و انرژی فراوانی در ساختن یک دنیای آزاد و شاد و رنگی و مدرن و انسانی دارد.

باشد که با سرنگون کردن حکومت اسلامی ۵۰۰ سال بعد از رنسانس ادامه دهندگان واقعی راه روشنفکران و مبارزین آن دوره

خیابان نبردی روزمره و عظیم در دفاع از پرنسیپهای رنسانس و جامعه سکولار و حقوق انسانی زنان در آن در جریان است.

خطاب من در غرب به همه کسانی هست که از حقوق زنان دفاع میکنند، همه روشنفکران و همه نهادهای مدافع حقوق انسان این جنبش را باید ببینید و از آن دفاع کنید!

فراخوان من در این هشت مارس ۱۳۹۴ خطاب به آزادیخواهان در ایران منتقدین مذهب و اسلام، سکولارها و چپا اینست که باید دست در

اما دستاوردهای گرانبهایی داشتیم.

ما پاسخ تئوریک بسیاری از مسائل را دادیم. جنبش اسلامی و جایگاه آن در دنیا ، نقش حجاب و زن ستیزی در این جنبش، رابطه دوول غربی و نسبییت فرهنگی با این جنبش و ...

ما به درست فهمیدیم که مبارزه ما فقط محدود به جغرافیای ایران نیست. باید در سطح بین المللی بسیاری مدافعین و طرفداران اینها را به چالش کشید، باید مذهب را به چالش کشید و دست در دست سکولارهای جهان برای کوتاه کردن دست همه مذاهب از مقدرات جامعه کوشید.

ما برای اعمال فشار به دولت‌های غربی برای تغییر سیاست دفاع فعال اشان از حکومت اسلامی به مردم این کشورها متوسل شدیم.

مردم ایران با تظاهرات میلیونی سال ۱۳۸۸ و عکس جوانانی که پا بر زمین کوبیده و خواهان آزادی و عدالت اجتماعی بودند، کارگران ایران با اعتصابات گسترده و مداوم ، ندای جوان و آزادیخواه و مدرن که عکس اش، عکس لحظه وداع اش با زندگی را میلیونها نفر نظاره کردند، تیر خلاصی زدند به مالتسی کالترا لیسیم و جهانشمول ندیدن حقوق بشر.

کمپین نجات سکینه محمدی آشتیانی در سال ۲۰۱۰ یک الگوی موفق و درخشان در توسل به افکار عمومی جهانی و زیر فشار گذاشتن دولت‌ها و از این طریق به زانو در آوردن حکومت اسلامی بود.

امروز باید با افتخار اعلام کرد که میلیونها نفر ایرانی پناهنده و مهاجر در دنیا، اپوزیسیون آزادیخواه و مدرن، روشنفکران و هنرمندان منتقد مذهب و منتقد اسلام، نداها، گشایفته‌ها، مریم نمازی ها و شاهین نجفی ها فضای غرب را تحت تاثیر قرار داده اند. اکنون جنبش سکولاریستی و جنبش مدرن زنان در ایران و در دنیا معرفی است.

در کشوری که عقبگرد تاریخی به آن تحمیل شد، پانصد سال پس از رنسانس ، کوچه به کوچه ، خانه به خانه، خیابان به

به این صف وقتی رسانه های اروپایی و بین المللی و همچنین رسانه های فارسی زبان از قبیل صدای امریکا و بی بی سی را اضافه کنید می بینید که با چه بمباران تبلیغاتی همواره سعی میکنند فجایع را تلطیف کرده ، جنبش مدرن و آزادیخواهانه زنان را سانسور کرده و از امکان بهبود اوضاع زیر سایه خاتمی و روحانی و رفسنجانی داد سخن بدهند.

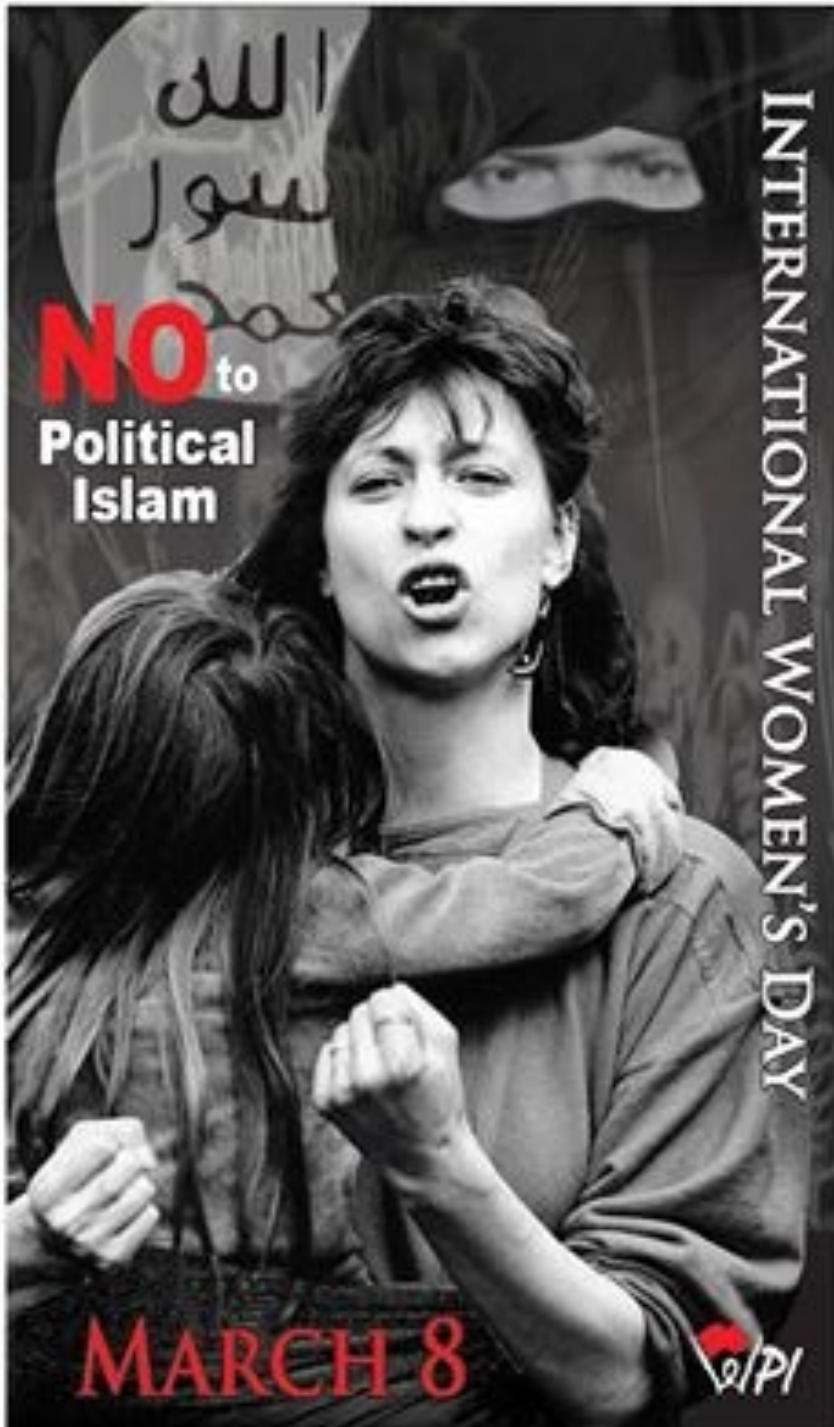
با وجود همه این موانع جنبش پیشرو و مدرن زنان از ۱۹۷۹ تا به امروز بسیار جلوتر آمده و فرهنگ سکولار و انسان دوستانه در تمام زوایای آن جامعه رخنه کرده است.

بی دلیل نبود که همین روزها بعد از به اصطلاح انتخابات اشان وقتی بخشی از مردم برای کم کردن روی رهبر و شرکا ، سلبی رای دادند، فریادشان بلند شده که تهران غریگرا و سکولار است و باید فکری بجالش کرد.

غربگرایی و سکولاریسم آتی تر این حکومت است. اگر حکومت اسلامی با حمله به زنان و تحمیل چادر سیاه خواست حکومت اش را تثبیت کند ، زنان با پس زدن حجاب و عملی کردن فرهنگ مدرن به پایه های این حکومت حمله میکنند. نگاه کنید در اعماق جامعه ایران آترناتیو این حکومت دارد عملی میشود. بی حجابی ، رقص و شادی، ازدواج سفید، رابطه جنسی قبل از ازدواج ، بهم زدن جناسازی و آپارتاید جنسیتی ، احترام و اعتماد بنفس عمومی زنان ، فعالیت در عرصه فرهنگ، هنر و فعالیت‌های اجتماعی و علمی و غیره و غیره ، تو دهنی محکمی به آخوند از گور برخاسته و سنتهای پوسیده و قرون وسطایی است.

هشت مارس ۱۳۹۴ با صدای بلند باید اعلام کنیم که نسخه داعشی کردن جامعه ایران در این کشور عملا شکست خورد. این نه فقط برای ایران بلکه در سطح منطقه و جهان مهم است.

هشت مارس ۱۳۹۴ با صدای بلند اعلام کنیم که این مبارزه که ۳۶ سال است ادامه دارد، بسیار سخت و دردناک بود، ما قربانیان زیادی دادیم ،

گوشه هایی از مراسمها و تظاهرات بمناسبت روز جهانی زن

تورنتو

روز ۵ مارس مانند هر ساله گروهها و سازمانهای مدافع حقوق زن با گردهمایی، اجرای برنامه های هنری، سخنرانی و راه پیمایی در خیابانهای مرکزی شهر تورنتو روز جهانی زن را گرامی داشتند و خواستهای برابری طلبانه خود را فریاد زدند. فعالین حزب کمونیست کارگری ایران- شرق کانادا نیز با حضور خود در این مراسمها با حمل پلاکارتهای خود که به خواست کوتاه شدن دست مذهب از زندگی مردم، نه به تبعیض جنسی، و نه به حکومت اسلامی ایران آراسته بود به پیشواز روز جهانی زن رفتند.

گوتنبرگ

روز ۴ مارس بمناسبت روز جهانی زن مراسمی به فراخوان احزاب چپ و کمونیست در شهر گوتنبرگ برگزار شد. سروزان سینمایی از طرف حزب کمونیست کارگری ایران سخنرانی کرد. همچنین به این مناسبت راهپیمایی طبق سنت سالانه برگزار شد که فعالین حزب کمونیست کارگری نیز در آن شرکت داشتند. یک حرکت مهم در جریان تظاهرات هشتم مارس روز جهانی زن در گوتنبرگ سوئد، این بود که ترانه ای به یاد ریحانه جباری و به یاد استقامت این زن جوان توسط یک گروه سوئدی و با تک خوانی یک هنرمند زن از ایران اجرا شد و مورد استقبال تظاهرکنندگان قرار گرفت.

مالمو

در تظاهرات بمناسبت روز جهانی زن در مالمو، فعالین حزب کمونیست کارگری شرکت کردند. فریده آرمان در این تظاهرات بزبان سوئدی سخنرانی کرد.

کلن

روز پنج مارس در شهر کلن آلمان مراسم گرامی داشت روز جهانی زن برگزار شد. همبستگی با زنان آزاده ایران عنوان این برنامه سیاسی فرهنگی بود. در ابتدای برنامه هنرمند محبوب ایرانی فرانسوی شاهرخ مشکین قلم، با رقص زیبایی برنامه را افتتاح کرد. سپس رعنا احمد زن جوانی که اخیراً از عربستان سعودی به آلمان پناهنده شده سخنرانی کرد. رعنا احمد گفت که در مکه زندگی کردن و بزرگ شدن همچون یک دختر چقدر سخت و عذاب آور است. او گفت همواره مجبور بوده خود را زیر عبا و حجاب قائم کند و در حالیکه از ۱۵ سالگی دیگر اعتقادش به اسلام را کم از دست میداد مجبور بوده اینرا مخفی نگه دارد. رعنا از اینکه برای زندگی کردن و به آرزوهایش جامه عمل پوشاندن مجبور به فرار میشود حرف زد و گفت اکنون با نهاد اکس مسلم در آلمان همکاری میکند. سپس پیام ویدیویی لئوناردو تاج آبادی پخش شد. لئوناردو تاج آبادی خواننده معروف اپرا از ایران است که در کنسرتهای بین المللی برنامه اجرا میکند. ایشان آهنگ زیبای بانوی شرقی را به این مراسم تقدیم کرده بود که پخش شد. در ادامه برنامه کلیپ پرتاب کردن حجاب توسط زنان ایرانی پخش شد و سپس مینا احدی چهره سرشناس مدافع حقوق زنان سخنرانی کرد. او

استکهلم

روز جمعه ۴ مارس، بمناسبت روز جهانی زن سمیناری با موضوع جنبش نوین رهایی زن در ایران، خاورمیانه و جهان در شهر استکهلم برگزار شد. در این سمینار شیرین شمس از طرف انقلاب زنانه، مهین علیپور از علیه تبعیض، هلاله رافع از سازمان دفاع از حقوق زنان و سیاوش دانشور از سازمان آزادی زن سخنرانی کردند.

همچنین در روز هشتم مارس، فعالین سازمان جوانان کمونیست در شهر استکهلم بهمراه زنان و مردان آزادیخواه و با شعارهای "نه به اسلام سیاسی"، "نه به حجاب"، "نه به تفکیک جنسیتی" و "جمهوری اسلامی زندانی برای زنان در ایران"، در راهپیمایی روز زن شرکت کرده و صدای میلیونها زن در ایران و در خاورمیانه شدند.

کنفرانس در مورد وضعیت زنان در خاورمیانه و ایران (سوئد - استکهلم)

راهپیمایی روز جهانی زن (سوئد - گوتنبرگ)

از جنبش مدرن و پیشرو زنان در ایران و به زانو در آمدن حکومت زن ستیز اسلامی حرف زد و تجارب طولانی خود در غرب در مبارزه علیه جنبش اسلامی و حکومت اسلامی ایران را بیان کرد.

در ادامه برنامه حسام یوسفی کلیبی را که به مناسبت روز جهانی زن تهیه کرده بود ، معرفی کرد. این کلیپ شامل عکس و معرفی مختصر زندگی زنان اعدام شده زنان زندانی سیاسی و زنان سنگسار شده و همچنین مادران مبارزی است که در مقابله با اعدام و انسان ستیزی اسلامی مبارزه میکنند.

در ادامه باز حاضرین شاهد رقص زیبای شاهین مشکین قلم بودند. در بخش دوم برنامه، نمایشنامه مجسمه با کارگردانی و بازیگری فاطمی محمدی و حسام یوسفی، هلیا و شهلا خباززاده اجرا شد که مورد توجه زیادی قرار گرفت در ادامه این برنامه پیام شعله پاکروان مادر ریحانه جباری ، دختر جوانی که به دست جلادان حکومت اسلامی اعدام شد، پخش شد. و پایان برنامه با رقص کردی شاهرخ مشکین قلم بود که با شور و هیجان فراوان حاضرین روبرو شده و برنامه با رقص و پایکوبی ادامه یافت.

برلین

روز ۶ مارس تحت عنوان روز مبارزه زنان (Frauenkampf tag) بیش از پنج هزار نفر به فراخوان نیروهای چپ و سازمانهای زنان تظاهرات کردند . در این تظاهرات گروه ها و سازمانهای زنان، احزاب سیاسی آلمان، شرکت داشتند. فرزانه درخشان کادر حزب کمونیست کارگری ایران یکی از سخنرانهای این تظاهرات بود.

سایت حزب:
www.wpiran.org
سایت روزنه:
www.rowzane.com
سایت کانال جدید:
www.newchannel.tv
نشریه انترناسیونال:
www.anternasional.com

انترناسیونال
نشریه حزب کمونیست کارگری
سردبیر این شماره: سوسن صابری
مسئول فنی: سهند مطلق
ای میل:
anternasional@yahoo.com
انترناسیونال هر هفته روز جمعه منتشر
میشود

